

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת. ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430

טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il ¹

בבא מציעא דף קיד.

חובות דערכין הקדש ובעל חוב לחברו, האם נוהגים בהם הדינים דלהלן?

	דין סידור ¹	דין החזרת המשכון ²	להיות נידון בהשג יד ³
בערכין	מסדרים לו	אין הגזבר מחזיר	נידון ונפטר
בהקדש	לבר פדא: לא מסדרים לר' יוחנן: מסדרים	אין הגזבר מחזיר	אינו נידון וחייב
בבעל חוב	לסוגיין: לא מסדרים ⁴ לברייתא לעיל ⁵ : מסדרים	צריך המלוה להחזיר	אינו נידון וחייב

בבא מציעא דף קיד:

כיצד מתפרשת הברייתא דלהלן גבי המלוה את חברו?

	אינו רשאי למשכנו	אינו חייב להחזיר לו	עובר בכל השמות הללו ⁶
לרב ששת	אסור למשכנו בביתו	עבר ומשכנו חייב להחזיר ⁷	אסיפא, אם לא מחזיר
לרבא	בביתו, ואם משכן יחזיר	אם משכנו בשעת הלואתו	ארישא, במשכן אחר ההלואה

הממשכן את חברו באונפים דלהלן מה הדין?

	האם מותר למשכן	אם משכן - האם צריך לחזיר
בשעת הלואתו	מותר	אין צריך לחזיר
שלא בשעת הלואתו	אסור ⁸	צריך להחזיר ⁹

¹ דהיינו כשנוטל בתורת פירעון האם מסדרים לו, להשאיר לו מטה ומטף וכנ"ל בסוגיא לעיל.

² דהיינו כשלא נוטל בתורת פרעון אלא בתורת משכון, האם יש חיוב על הממשכן להחזיר את הכר בלילה ואת המחרישה ביום.

³ פ"י, אם גבו בחובו מה שיש לו - נפטר משארית החוב, אפי' שאח"כ נתעשר, לא צריך לשלם את השאר.

⁴ כן מבואר בסוגיא כאן לבר פדא ור' יוחנן, וכן היא סברת רשב"ג לעיל (דף ק"ג).

⁵ לרש"י (בד"ה ואידך), כן הוא גם סברת ת"ק דמתני', דמדס"ל לרבנן שמחזירים לעולם ש"מ שמסדרים. אולם תוס' (בד"ה מה ובד"ה מהו) חולקים, וס"ל דאין להוכיח מזה שס"ל לרבנן שמסדרים, דמתניתין מיירי כשלקחו בתורת משכון - ובזה אמרו רבנן שמחזיר, אולם אם בא בתורת גביה, אה"נ שאינו מחזיר לעולם מפני שאין מסדרים. ונראה מהגמ' דגם אליהו ס"ל דמסדרין. אמנם בתוס' (בד"ה מהו) כתבו דאין מדבריו ראייה, דשמא לא בא אליהו אלא ליתן טעם למאן דס"ל דמסדרים.

⁶ פ"י, "השב תשיב לו את העבוט, לא תשכב" בעבודות, ו"עד בוא השמש תשיבנו לו".

⁷ וכאן רב ששת מגיה את הברייתא, דבמקום "אינו חייב להחזיר", גרסינן: חייב להחזיר.

⁸ היינו המלוה בעצמו, אולם ע"י שליח ב"ד מותר או למשכנו או לנתחו, כל חד כדאית ליה (כדלעיל ק"ג), ומ"מ צריך להחזיר המחרישה ביום וכו'.

⁹ ולא נחלקו רבא ורב ששת לדינא, אלא בפ"י הברייתא על מה קאי הדין שעובר בכל השמות הללו, דלרב ששת הוא על מה שלא החזיר, ולרבא על עצם המישכון כל זמן שלא החזיר עובר (ראב"ד בשטמ"ק).